

ת"פ (חיפה) 24341-10-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד זועבי

ת"פ (חיפה) 24341-10-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד זועבי שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 24341-10-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד זועבי (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[25.12.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בניגוד לסעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של היזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום:

ביום 8.9.24 בשעה 1:30 או סמוך לכך, הגיע הנאשם לחנות הנוחות "קופיקו" ברחוב העלייה השנייה 22 בחיפה (להלן: "בית העסק").

הנאשם התפרץ לבית העסק באופן ששבר את מנגנון החירום והרים את התריס באמצעות ידית.

במעמד זה, נטל הנאשם מבית העסק קופה ובתוכה 15,731 ₪ וכן 70 - 80 קופסאות סיגריות בשווי של 30 - 40 ₪ לקופסה (להלן: "הרכוש הגנוב").

כתוצאה ממעשה הנאשם נגרם נזק למנגנון החירום בשווי שאינו ידוע במדויק למאשימה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות אלימות וסמים (טע/1).

טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה כי הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על קניינו של הפרט, הגנה על שלום הציבור ורכושו, ושלום הציבור. המאשימה טענה כי מעשי הנאשם גרמו לנזק רב, והרכוש הגנוב לא הוחזר למתלונן. בנוסף, הנאשם גרם נזק למנגנון החירום בבית העסק.

המאשימה עתרה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-16 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם לו עתרה, פיצוי מלא שיכסה את מלוא הנזק שנגרם למתלונן, מאסר על תנאי, וקנס סמלי.

ב"כ הנאשם טענה כי לאירוע הפריצה לא קדם תכנון מוקדם והפריצה לא בוצעה באמצעים מיוחדים. עוד נטען, כי סמוך לביצוע העבירה הנאשם היה במצב פיזי רעוע, עד כי אינו זוכר היכן הרכוש הגנוב, ולכן הרכוש לא הוחזר.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם בעבירות של התפרצות לעסק וגניבה נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. ב"כ טענה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי.

עוד נטען, כי מצבו הסוציאקונומי של הנאשם קשה, על רקע התמכרותו לסמים ואין לו עורף משפחתי או תמיכה. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי אמנם לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, אך שתי הרשעות הן לפני יותר מעשור ואין לחובת הנאשם עבר בעבירות רכוש.

עוד נטען, כי הנאשם עצור מזה חודשיים בתנאים לא פשוטים, כאשר קיימת מצוקה במתקני הכליאה קל וחומר בעניינו של הנאשם אשר ללא קנטינה או תמיכה מבחוץ.

לאור האמור, ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשם מספר חודשי מאסר בודדים.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מעבירת ההתפרצות לבית העסק וביצוע גניבה הינם הזכות לקניין ותחושת הביטחון. מעבר לאותו נזק כלכלי שנגרם לקורבן, עבירת התפרצות מביאה, ולו בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון בפני התפרצות.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות:

עבירת התפרצות מטבעה היא עבירה מתוכננת ולא ניתן לומר כי לא קדם תכנון לביצוע העבירה, הגם שלא מדובר בביצוע עבירה מתוככמת. הנאשם נכנס לבית העסק לאחר ששבר מנגנון חירום והרים תריס של העסק תוך שהוא גורם נזק למנגנון החירום.

הנאשם גנב קופה של בית עסק אשר הכילה ₪ 15,731 ובנוסף גנב בין 70 ל- 80 קופסאות סיגריות בשווי של 30 - 40 ₪ לקופסה, כאשר הרכוש הגנוב לא הוחזר למתלונן.

ככל הנראה הרקע לביצוע העבירות הוא התמכרות של הנאשם לסמים, הגם שאין בכך כל הצדקה למעשי הנאשם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשים לב להעדר תחכום מחד וגובה הנזק מאידך היא ממשית. מדיניות הענישה הנהוגה:

הצדדים לא הפנו לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים.

· ברע"פ 2326/15 עידן בנימין נ' מדינת ישראל (14.4.15) הורשע המבקש בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לאחר שפרץ למשרד וגנב מזוודה שהכילה מסמכים שונים, צ'קים, כסף מזומן ויהלום. על המבקש הושת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג 54218-01-14 נ' מדינת ישראל (11.3.14) הורשע המערער בעבירת התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר יסודי בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט שלום נע בין 6 ובין 30 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעברו הפלילי הנקי.

· בעפ"ג 55740-12-19 אלעביד נ' מדינת ישראל (29.1.20) הורשע המערער בעבירת התפרצות לבית עסק. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 11 ובין 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל. המערער חזר בו מהערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי.

· בעפ"ג 4893-07-17 דהן נ' מדינת ישראל (20.7.17), המערער הורשע בעבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה והיזק לרכוש. בהתאם לעובדות כתב האישום הנאשם והאחר נכנסו לבית עסק באמצעות הזזת חלון וגרמו לנזקים בתוך בית העסק, אך לא ביצעו גניבה בפועל. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמיד את העונש על 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

· בעפ"ג 34058-02-14 אלקיים נ' מדינת ישראל (1.7.14) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות למקום שאינו מקום מגורים וגניבה ממנו. בהתאם לעובדות כתב האישום הנאשם התפרץ יחד עם אחר לחדר מזוודות במלון וגנב ממנו מחשב נייד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 15 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש נדחה.

· בעפ"ג 17761-02-18 אבו סיניה נ' מדינת ישראל (27.1.19) המערער הורשע על סמך הודאתו, בעבירות של התפרצות בצוותא לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה ובעבירה של שינוי זהות של רכב. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של המערער נע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה בסך 12,000 ₪. ערעור על גזר הדין נדחה, אך נקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירה, לרבות העדר תחכום מחד וגובה הנזק מאידך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

במקרה דנן, לא קיימים נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לחומרה או לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בהודאתו חסך הנאשם מזמנו השיפוטי של בית המשפט.

בנוסף נתתי את דעתי לעובדה כי הנאשם מכור לסמים, כי אין לו תמיכה משפחתית וכי הוא עצור מאז תחילת חודש אוקטובר.

לחומרא לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות, בעבירות אלימות וסמים, כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2023, והוא ריצה בעבר מאסרים ממושכים בפועל אשר לא הרתיעו אותו מלשוב למעגל הפשיעה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

1. 8 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 3.10.24
2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, למעט עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, ויורשע בגינה.
3. פיצוי למתלונן בסך 8,000 ₪ אשר ישולם ב- 12 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.25 ובכל ראשון לחודש שבא אחריו, אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הסכום לפירעון המיידי.

פיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את הפיצו באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בשים לב לגובה הפיצוי שנפסק ותקופת המאסר שהוטלה על הנאשם לא מצאתי מקום לגזור עליו עונש של קנס. זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.